

MEDITATIE

Jezus gedoopt

"Toen kwam Jezus uit Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om zich door hem te laten dopen."
Mattheüs 3 : 13a.

Als Johannes zegt : Mij is nodig van U gedoopt te worden en komt Gij tot mij? Zegt hij daarmee : dat onze Here Jezus Christus de doop kon overslaan, dat deze bij Hem zelfs niet behoorde. Bovendien is dit de waarheid, dat indien onze Here Jezus Christus op zichzelf gezien had, de doop overbodig was geweest. Hij was echter één met ons, zoals het hoofd één is met de leden. Vandaar, dat Hij gedoopt werd. Daarmee bewees Hij, dat hoewel Hij rein was van alle zonde en in Hem niets dan heiligheid was, Hij toch de vervloeking van onze zonden wilde dragen en zich wilde onderwerpen aan het oordeel Gods om betaling te doen, om kwietschelding te geven en vrijspraak. En tegelijkertijd wilde Hij tonen, dat de Geest van God Hem gegeven was, niet voor zijn heil maar om Hem ons mee te delen. Zo was de doop, die onze Here Jezus Christus heeft willen ondergaan, een band der gemeenschap, die Hem met ons verbindt. Daardoor kregen wij deel aan al zijn weldaden, en was Hij ook zó met ons verenigd, dat Hij al onze armoede op zich nam om ons ervan te bevrijden. Niet dat Hij bezoedeld werd met onze smetten, maar om ons rechtvaardig voor God te stellen moest Hij deze last op zich nemen en dragen. Om kort te

gaan, wanneer wij nu gedoopt worden, moeten we eraan denken, dat onze doop meebrengt, dat alles wat onze Here Jezus Christus van God zijn Vader ontvangen heeft, ons toebehoort. Want Hij heeft het sacramenten het zichtbaar teken met ons gemeen gehad om ons te tonen dat Hij niet wilde afgescheiden worden van de leden van zijn lichaam, dat Hij niets voor zichzelf wilde houden, maar dat alles ons gegeven werd. En dat Hij ook al onze armoede en ellende op zich wilde nemen, opdat wij ervan bevrijd zouden worden, daar de zwaarte ervan ons geheel tot de afgrond zou doen neerdalen. Inderdaad, wanneer Hij Johannes antwoordt: Laat nu af, want het betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen, is er geen twijfel aan, of Hij ziet op wat Hem door de Vader was opgedragen. Want zij, die geleerd hebben, dat de doop een verdienstelijk werk is, zijn te weinig ernstig geweest, zoals die dromers bij de Roomsens. Onze Here Jezus Christus toch heeft Johannes alleen willen betuigen, dat Hij niet met hem wilde redetwisten over de vraag of Hij gedoopt zou worden door de handen van een sterfelijk mens of dat Hij liever alleen tot zijn doop moest roepen, maar dat het genoeg was, dat de Vader deze regel gesteld had. Zo heeft onze Here

In dit nummer staat centraal de betekenis van Gods verbond. Er wordt in ons land veel over verbond en doop nagedacht. Daarbij lopen de meningen nogal uiteen, ook als het gaat over de plaats van de besnijdenis. Er verscheen eens een boek met de titel: Een eeuw van strijd over verbond en doop. Uiteenlopende gedachten zullen er blijven, als we maar de troost van de genade kennen die de Heere in Zijn verbond heeft geopenbaard.

In de Reformatie heeft het verbond en de sacramenten veel aandacht gekregen. Vandaar dat Calvijn aan het woord komt. Er zijn veel meer aspecten rondom het sacrament van de Heilige Doop en de belijdenis van het genadeverbond dan in dit nummer naar voren kan komen. We brengen slechts bepaalde onderdelen naar voren tot bezinning. Opdat iets van de rijkdom en troost van Gods verbond en woorden ons deel mag zijn. Ieder Gods zegen toegewenst.

H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten

Jezus Christus alle gerechtigheid willen vervullen.

Hier moeten wij ons herinneren wat Hij zelf gesproken heeft in het zeventiende hoofdstuk van de heilige Johannes, namelijk dat Hij zich heiligde voor al de zijnen. Dat woord houdt in, dat Hij in alle heiligheid zich aan God zijn Vader heeft gewijd, opdat wij, die onrein zijn, die in onszelf niet anders dan onreinheid en onheiligheid hebben, delen zouden in deze heiligheid, die Hij in alle volkomenheid bezat. Want indien onze Here Jezus Christusdoor dit zichtbaar niet met ons

verbonden was geworden, indien Hij ons daardoor geen onderpand gegeven had, van die heilige eenheid, waardoor wij delen in al zijn goederen, zouden wij aan het twijfelen kunnen raken. Maar nu behoeven wij daaraan niet te twijfelen, daar het ons als voor ogen getoond wordt.

De doop is om ons te verzegelen de vergeving van onze zonden, waardoor God ons gunstig gezind is en ons aanneemt tot zijn kinderen. Hij is ons een onderpand, dat wij door Zijn Geest vernieuwd worden. Daarom heeft onze Here Jezus Christus die persoonlijk ontvangen, om ons te tonen dat, wanneer wij Hem ontvangen, wij gereinigd worden door zijn bloed, het welk de geestelijke wassing van onze zielen is, en dat wij ook door Hem vernieuwd worden, door de kracht van zijn Geest, namelijk die Hij in alle volheid heeft ontvangen om aan ieder der gelovigen te geven naar de mate, die Hij weet, dat nuttig voor hen is.

Johannes Calvijn.

Uit : Het gepredikte Woord, deel 3.

De bijbel over het Verbond

In de module 'Bijbelse theologie' worden een aantal clusters van Bijbelboeken behandeld (onder andere de evangeliën en de brieven van Paulus). Daarnaast komen in de modules, die ik geef, een aantal Bijbelse thema's aan de orde. Eén daarvan is die van het verbond. Eigenlijk moet ik zeggen berieth (Hebreeuws; OT) en diathèkè (Grieks; NT). Berieth wordt in de Statenvertaling altijd met 'verbond' vertaald. Dat geldt niet voor diathèkè. In een aantal passage heeft de Statenvertaling dit woord niet met 'verbond', maar met 'testament' vertaald. Concreet worden de studenten zo geconfronteerd met het feit dat voor woorden in de ene taal (in dit geval de talen waarin de Bijbel is geschreven) lang niet altijd een volstrekt gelijkwaardig woord in de andere taal is te vinden.

Het Hebreeuwse woord berieth kan ook met verplichting of zelfverplichting worden weergegeven. Gaan twee partijen op gelijkwaardige wijze een verplichting aan dan heb je een gelijkwaardig verbond. Je kunt je ook aan iemand die boven je staat tot iets verplichten. Kenmerkend voor Gods verbond met Abraham en daarmee voor het genadeverbond is dat God Zichzelf ertoe verplicht dit verbond van kind tot kind in stand te houden. Daarom is het een verbond dat van geen wankelen weet. Bij het verbond aan de Sinai – en dat blijkt dan vooral in het boek Deuteronomium – ligt veel sterker de nadruk op het feit dat het volk van Israël gehoorzaamheid aan God verplicht is. In dit boek wordt al nadrukkelijk aangegeven dat het volk Israël zal falen en daarom in ballingschap zal worden gevoerd. Dat zal toch niet het einde zijn; Mozes voorzegt dat de

HEERE Israëls verdrevenen zal vergaderen. In aansluiting daarop heeft onder andere de profeet Jeremia over een nieuwe exodus gesproken; hij spreekt dan in Jeremia 31 van een nieuw verbond. Al wordt het woord 'nieuw' door Jesaja niet gebruikt, feitelijk spreekt ook Jesaja in Jesaja 54 van een nieuw verbond. God Zelf zal Zijn wet in het hart van het overblijfsel van Zijn volk schrijven. In de dogmatiek komt de vraag naar voren of Gods verbond voorwaardelijk dan wel onvoorwaardelijk is en ook hoe verbond en verkiezing zich verhouden. In de module Bijbelse theologie komt naar voren dat het Oude Testament op twee manieren over het verbond spreekt. Vanuit Deuteronomium omvat het verbond geheel Israël. We kunnen zo de lijn doortrekken naar de nieuwtestamentische gemeente. Op iedereen die het Woord hoort en in de Heilige Doop het teken van het verbond heeft ontvangen, legt God een claim. Hij heeft ons afgezonderd van de wereld.

Al zijn we vanuit onszelf kinderen des toorns, we behoren Hem toe en dienen Hem in de weg van geloof en bekering te zoeken.

Vanuit onder andere Jesaja 54 en Jeremia 31 moet en mag de nauwe band tussen verbond en verkiezing worden onderstreept. Uiteindelijk werkt God Zelf in al de Zijnen wat Hij hen van hen vraagt. In het nieuwe verbond komt de verkiezende liefde van de Vader, de verlossende liefde van de Zoon en de wederbarende liefde van de Heilige Geest tot uitdrukking. Wie zo bij Gods verbond mag behoren en van Gods ver-

bond mag weten, weet ook dat hij niet verloren kan gaan en van Gods liefde kan worden gescheiden. Wie alle Bijbelse gegevens recht doet, moet over tweeërlei kinderen van het verbond spreken. We kunnen in het verbond zijn en toch niet van het verbond. Als dat

laatste wel het geval mag zijn, is Psalm 89 – de psalm van het verbond – ook ons levenslied geworden.

Dr. P. de Vries

Toen ik gedoopt werd...

Ik kon het zelf nog niet bewust beleven toen ik met zorg naar 't doopvont werd gebracht. Maar God had reeds mijn levensboek geschreven en toonde toen reeds dat Hij aan mij dacht.

"O Heere, wil ook nú aan mij gedenken.
Denk aan 't gebed, eens bij mijn doop gedaan
en wil om Christus' wil verhoring schenken.
Zie mij om Zijntwil genadig aan."

"Leer mij, door Woord en Geest, mèt Christus sterven,
mèt Hem begraven worden, dag aan dag,
opdat ik mèt Hem 't leven mag beërven
en met mijn kruis Hem vrolijk volgen mag."

"Geef mij door waar geloof Hem aan te hangen,
verlevendig mijn hoop, versterk mijn moed.
Geef diepe liefde en een sterk verlangen
om Hem te mogen volgen op de voet."

"Doe mij de zonde en de wereld haten.
Leer mij dit leven met zijn valse schijn
eenmaal om Uwentwil getroost verlaten,
om dan volmaakt bij U te mogen zijn."

Ik vraag niet "weer van mij de tegenheden."
Maar wèl: "Zie mij in Uw genade aan.
Verhoor 't gebed, dat reeds zo lang geleden,
toen ik gedoopt werd, voor mij werd gedaan."

Christien de Priester

uit : Nabij u is het Woord.

Hij is het die ons zijn vriendschap biedt ...

“De verborgenheid des HEEREN is voor degenen, die Hem vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te maken”
Psalm 25: 14

Vaak zing ik met grote ontroering “Hij is het Die ons Zijn vriendschap biedt; Hij handelt nooit met ons naar onze zonden”. Hoe bestaat het?! Een vriendschapsverhouding die er kan zijn tussen de Heere en een mens, tussen de Heere en Zijn volk? Dat gaat toch zeker ons begrip ver te boven? Toch jubelt de bruid uit het Hooglied het uit, als zij denkt aan haar geliefde Bruidegom: ‘... en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem (Hoogl. 5:16b). In die vriendschapsbetrekking van God uit vinden we het geheim van het verbond. Van dat verbond zingt ook de dichter van Psalm 25. Hoe rijk om zo’n God, de God van het verbond mee te hebben. Wat verschrikkelijk die God tegen u te hebben! De verborgenheid des HEEREN Bij verborgen omgang met God denken we vooral aan het gebedsleven van de gelovigen in hun vertrouwelijke omgang met God. Gelovigen mogen, als het goed is, in het openbare leven wandelen met God; zoals Henoch wandelde met God.

Bij ‘verborgen omgang’ staan we als het ware bij de bron van het geestelijke leven. Zoals de priester in de tempel in het Oude Testament de geur van het heiligdom aan zich had in de zalfolie waarmee hij aan God was gewijd, zo heeft ook de christen in het bijzonder in zijn bidvertrek de geur van Christus aan zich. Wat een zegen, als

u die plaatsen kent waar u zich in ware ootmoed over uw schuldig leven voor God buigt. Waar u zich aan de Heere mag uitleveren om door Hem geholpen te worden in al uw noden en zonden. Hij mag alles van u weten en horen. U vertelt wat u niet gemakkelijk aan een ander kunt vertellen: al uw verkeerdheden, al uw zorgen over uw kinderen, al uw verdriet over uw eenzaamheid, al uw angsten en noden.

Toch is dit allemaal nog niet wat onze tekst ten diepste bedoelt. Zeker, het gaat hier ook om onze omgang met God. Maar het gaat vooral ook om Gods vertrouwelijke omgang met ons. Gods omgang met ons is het draagvlak van onze omgang met God. Als de Heere Zich immers niet voortdurend met ons inliet, ons Zijn verbond bekendmaakte en ons innerlijk door Zijn Woord en Geest verkwikte, zou dan niet aanhoudend ons biddend zoeken naar Hem lam gelegd zijn?

Gelukkig maar, dat het initiatief altijd maar weer van de Heere uitgaat. De verborgenheid des Heeren is iets dat de Heere Zelf aan ons wil geven. Zoals de berijmde psalm 25 zegt: ‘t Heilgeheim wordt aan Zijn vrienden naar Zijn vreeverbond getoond. Dat is: alles wat de Heere eeuwig in Zijn hart heeft om ons te geven. De Heere is het, Die ons Zijn vriendschap biedt. Hij neemt de Zijnen in vertrouwen. Het is door Zijn trekkende liefde dat Hij ons binnenhaalt in Zijn gemeenschap. Weg uit het bestaan zonder God en zonder

hoop. Hebt u ooit ervaren, hoe de Heere met u een vertrouwelijk gesprek voert, als Hij de beloften van Zijn Woord in u afdrukt. Want de Heere doet alles door Zijn Woord en Geest. Daardoor worden ons verbondsgeheimenissen geopenbaard. Daardoor fluistert Hij ons zijn onuitsprekelijke liefde in het oor en hart. Diepten van de Geest waar we nooit in uitgestudeerd raken, waar in feite geen woorden voor zijn. Hij openbaart dat op Zijn tijd aan Zijn vrienden. Gods heilgeheim in Zijn verbond.

Wat is dan dat heilgeheim waarvan de dichter van Psalm 25 zo vol is? Het is, dat de Heere een God wil zijn, Die naar een dwaas en zondig schepsel wil omzien. Dat Hij uit grondeloze barmhartigheid ons Zijn enig geliefd Kind schenkt om ons door Zijn bloed met Hem te verzoenen. In dat verbond komt de liefde van één kant, van Gods kant. Hoe is het mogelijk? 'Gij hebt mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren...' (Joh.15:15).

Wat is het heilgeheim van Psalm 25?
Dat Christus' gemeente zich als een

bruid aan de Heere Jezus als haar Bruidegom verbonden mag weten. Wat die Bruidegom voor mij betekent?

- Dat Hij het voor mij opnam en alles bij de Vader in orde maakte, toen ik nog midden in mijn zonden leefde;
- Dat Hij gedachten van vrede had over mij, toen ik nog een vijand van genade was;
- Dat Hij mij voor eeuwig voor Zijn rekening nam, door in mijn plaats te sterven op Golgotha;
- Dat Hij hel, dood en graf overwon door Zijn opstanding uit de doden;
- Dat Hij mij de weg wijst, als ik op een kruispunt sta en niet weet, wat de wil van God is;
- Dat Hij voor mij een plaats bereidt in het Vaderhuis met zijn vele woningen.

Wat is het leven met die God van het verbond rijk voor hen die Zijn verbond en woorden als hun schatten gadeslaan!

Eerder gepubliceerd in Kracht naar Kruis,
ds. J. Oosterbroek.

De doop

*Het water, dat ik op mijn voorhoofd ving,
is tot een eeuwig teken daar gebleven,
God Zelf heeft toen Zijn Naam geschreven
Op mij, Zijn kleine bondeling.*

*En wat God schrijft, dat staat geschreven,
Dat wast geen mens of macht weer af.
Zijn merk, diep in mijn hart gedreven,
Dat Hij mij bij mijn doop eens gaf.*

Berendien Meijer-Schuiling.

Uit : het water van de toekomst.

Het verband tussen doop en besnijdenis

Doordat in de laatste tijd de kinderdoop steeds meer is bestreden, is men gaan onderzoeken wat de betekenis is van de doop in het Nieuwe Testament. In verband hiermee is ook de verhouding tussen doop en besnijdenis steeds meer naar voren gekomen. Kunnen wij nu zeggen dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen? Neemt de doop in het nieuwe verbond de plaats in van de besnijdenis in het oude verbond?

In dit artikel wil ik gaan onderzoeken wat het Nieuwe Testament zegt over de verhouding doop-besnijdenis, en daarbij vooral aandacht besteden aan Kolossensen 2 : 11 en 12. Hiertoe wil ik eerst in het kort weergeven wat het Nieuwe Testament zegt over de besnijdenis, dan over de doop en tenslotte ingaan op Kolossensen 2 : 11 en 12. In dit artikel zal de meeste aandacht besteed worden aan de uitleg van Kolossensen 2 : 11 en 12. Tenslotte zal dan nog getracht worden om tot een conclusie te komen.

Omdat vooral Paulus spreekt over de betekenis van de doop en van de besnijdenis, is dit gehele onderzoek vrijwel beperkt gebleven tot de brieven van Paulus.

Besnijdenis.

Paulus spreekt in verschillend verband over de besnijdenis: 1) in verband met de verhouding tussen Jodenchristenen en heidenchristenen, en 2) in verband met groepen binnen de kerk, die heidenen bij hun overgang naar de gemeente willen laten besnijden.

1) Besnijdenis in verband met de verhouding tussen Jodenchristenen en

heidenchristenen.

Paulus kende nog wel een zekere waarde toe aan de besnijdenis (Rom 2:25, Rom.3 :2, Efez. 2 : 12).

De besnijdenis betekende dat men de woorden Gods en de beloften bezat. Dit besneden zijn en bezitten van de wet houdt in dat men de wet ook moet doen. Het gaat om het doen van de wil van God. De ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter (Rom. 2 :25-29). Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel het houden van Gods geboden. De ware besnijdenis is een zaak van het hart, die door de Geest wordt bewerkstelligd. Paulus legt grote nadruk op de relatie wet-besnijdenis, waardoor de besnijdenis niet wordt gezien als een op zichzelf staande rite, maar als een levenshouding.

In de gemeente worden besneden en onbesneden heidenen gerechtvaardigd door het geloof. Hierdoor heeft de besnijdenis zijn waarde verloren (Rom 3 : 30). Door één Geest hebben nu Jood en heiden beiden toegang tot de Vader (Ef. 2 : 18). In het kruis van Christus is de scheiding tussen Jood en heiden opgeheven, omdat de wet der geboden buiten werking is gesteld. In de christelijke gemeente is de wet, met daarbij ingesloten de besnijdenis, vervangen door een leven uit de Geest.

2) Besnijdenis in verband met groepen binnen de kerk, die heidenen bij hun

overgang naar de gemeente willen laten besnijden.

Hier wordt de besnijdenis als eis gesteld tot redding. Paulus zegt weer dat de besnijdenis de plicht oplegt om ook de wet te doen. Maar dan doet Christus geen nut. In Christus Jezus vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof door liefde werkende (Gal. 5 : 1-11). Besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is (Gal. 6 : 15). De ware besnijdenis zijn zij, die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen (Fil.3:3). Paulus zegt dus vooral dat het feit of men besneden is of niet, nu niet meer van betekenis is, dat is een fase die nu voorbij is. Er bestaat nu alleen maar geloof door liefde werkende, een nieuwe schepping en een door de Geest dienen. Men kan alleen in de nieuwe fase komen door het oude met Christus te laten kruisigen. Het kritieke punt is het sterven van Christus.

Doop

Het bijzondere van de christelijke doop bestaat daarin dat hij met het oog op Christus of met het oog op de naam van Christus wordt voltrokken (zie Rom. 6 : 3, Gal. 3 : 27). Door het doopbad werd de gedoopte in relatie gesteld tot Jezus Christus. Vooral bij Paulus is de doop een reinigend bad (Rom. 6 : 1-14). De doop is werkelijk handelen van de heilige God met de zondige mens. Ofschoon hij door mensen voltrokken wordt, is de doop handelen Gods, handelen van Christus (Ef. 5 : 26). Daarom wordt de doop ook voltrokken door anderen, en doopt men niet zichzelf. Hiermee stemmen ook de passieve werkwoordsvormen overeen. De doop trekt zijn kracht uit het verzoe-

nend handelen van God in Christus, nauwkeuriger gezegd: uit de verzoeningsdood van Christus.

De doop geeft de overgang aan van een leven in de zonde, naar een nieuw leven in relatie tot Jezus Christus (zie Rom. 6). Het nieuwe leven draagt een zedelijk karakter omdat het leven uit God, Christus-leven is. De doop geeft deel aan het sterven en opstaan van Christus. Daardoor is de breuk met de zonde voltrokken en de aansluiting aan het leven der nieuwe schepping een feit geworden. Maar in deze aeon blijft het overbrengen van het van God uit gestelde in de empirische werkelijkheid de opgave van de gedoopte, of wordt het nu eigenlijk pas recht.

Door de doop wordt men ook opgenomen in de gemeente, en zo in het lichaam van Christus. "Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt ". (1 Korinthe 12 : 13). Doordat de doop nauw is verbonden met de eis tot een leven uit de Geest, een leven naar de wil van God, kan men nooit komen tot het bijgeloof, dat men alleen op grond van het feit dat men gedoopt is zalig zal worden. Allen die in Christus gedoopt zijn, hebben zich met Christus bekleed. Allen zijn één in Christus Jezus. "Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen." (Gal. 3: 29). De gemeente is van Christus en dus zaad van Abraham en derhalve naar de belofte erfgenaam van de messiaanse erfenis, het rijk van God. Kind-zijn is erfgenaam-zijn, mede-erfgenaam van Christus.

Kolossensen 2 : 11 en 12

In Kolos.2 :4-15 waarschuwt Paulus de gemeente te Kolosse tegen dwaalleers. De dwaalleer was in Kolosse wellicht nog niet aanvaard, maar Paulus wil de gemeente hier in dit schrijven wapenen tegen de verleiding om mee te

gaan met de misleiders. Tegenover de dwaalleer stelt Paulus zijn apostolisch gezag (vers 4). De gemeente van Kolosse had het geloof in Christus Jezus wel aanvaard, maar als pas bekeerden stonden zij nog niet vast in dit geloof. Hun handel en wandel moest nu bepaald worden door hun Heere, Jezus Christus. Alles moet geworteld en opgebouwd worden in Hem, in het geloof zoals hen dat is geleerd in de apostolair overlevering. Het gevaar is er dat men meegesleurd zal worden door allerlei speculatieve beschouwingen. Er werd gesproken over wereldgeesten of wereldkrachten, die ontzien moesten worden, die dwang uitoefenden en waarmee men rekening moest houden. Maar dan hield men geen rekening met Christus. In Hem woont de volheid der godheid lichamelijk. Dit is de Christus Die nu nog leeft, de enige Heiland. Lichamelijk wil hier zeggen: op de meest aanwezige en waarachtige wijze. Door het geloof heeft de gemeente deze volheid verkregen in Hem, in Christus is de gemeente volmaakt geworden. Christus heeft alle machten in Zijn hand, zij zijn aan Hem onderworpen. De machten kunnen niet helpen, maar zij kunnen ook niet schaden. Wellicht waren er in Kolosse ook mensen die zich voor lieten staan op hun besnijdenis. Waarschijnlijk werd de besnijdenis niet geëist van de heidenchristenen, maar werd er wel gezegd dat degenen die besneden waren boven de onbesnedenen stonden, dat zij volmaakter waren. Misschien wilde men de onbesnedenen ook strengere verplichtingen opleggen. Hiertegen keert Paulus zich. Ook de heidenchristenen hebben hun besnijdenis, zij zijn niet minder besneden christenen. In Christus zijn zij besneden met een besnijdenis, die zonder mensenhanden is geschied. Dit is een andere besnijdenis, die niet alleen een rituele daad is. In "niet met handen

geschied" klinkt de gedachte mee dat wat niet met handen is gemaakt, eigenlijk het ware is. Het is het superieure teken van de "onzichtbare" besnijdenis, dat zij de gelovigen niets meer te voltrekken gebied, maar alles voltrokken weet. Het is niet slechts het begin van een weg, die de besnedenen in zijn leven, door bepaalde geboden en verboden geleid, moet gaan tot volledige "aflegging van het vlees" of tot "vervulling". Deze besnijdenis heeft plaats in het afleggen van het lichaam des vlees. Dit is het lichaam van het zondige vlees. Volgens de paulinische voorstelling is het vlees het willoze werktuig der zonde, en hieraan zo onvoorwaardelijk onderworpen dat, waar het vlees is, zich ook alle verschijningsvormen van de zonde moeten bevinden, en in het vlees niets goeds kan wonen (Rom. 7 : 18). De begrippen "zonde" en "vlees" horen onlosmakelijk bij elkaar, en beide begrippen omvatten samen de gehele verhouding van de "natuurlijke mens" tot God. De mens is zondig omdat hij in het vlees leeft; hij leeft in het vlees omdat hij zondigt. Deze correlatie is door het goddelijk wonder van Christus losgemaakt. Daarom is de gelovige niet meer in zonde en vlees, waarin hij eenmaal was, maar heeft beide "in Hem" afgelegd.

Het is een overgang van dood naar leven. "Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem" (Kol. 3 : 13). Het is mogelijk dat Paulus hier aanknoopt bij de gedachte van een "besnijdenis van de voorhuid des harten" (Jer. 4 : 4; Deut. 10 : 16), die meer is dan de uiterlijke besnijdenis. Deze gedachte was ook in het Jodendom van die tijd heel bekend. Slechts die besnijdenis kan bestaan, die aan het hart geschiedt. Deze besnijdenis des harten kan slechts door de Geest, niet door mensenhanden

gewerkt worden. Deze ware besnijdenis verkrijgen de gelovigen in de besnijdenis van Christus. Met de besnijdenis van Christus is bedoeld: de dood van Christus. Doordat de gelovigen deel hebben aan de dood van Christus, hebben zij het lichaam des vleses afgelegd en zijn zo overgegaan in een nieuwe levensfase.

De gelovigen hebben deel aan de dood van Christus, omdat zij met Hem begraven zijn in de doop. Dit begraven worden is in het leven van Christus Jezus geen groot heilsfeit geweest, geen voorwerp en grond van het geloof. Wel is het begraven worden het eigenlijke middelpunt van de doop; zijn voltrekking, het onderdompelen in het water, stelt slechts dit voor en is het tegelijk zelf, en door deze voltrekking kan een mede-opgewekt zijn pas ontsloten worden. In de doop beleeft de gelovige de daad van God aan Christus als aan hem gebeurd. De bedoeling is dat men in de onderdompeling van de doop met Christus mede begraven is. Paulus wijst hier op de reinigende kant van de doop (zie ook Rom. 6 : 2 en 3 en Ef. 5 : 26. Dit is weer verbonden met het nieuwe leven. "In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft."

Het punt tussen de twee toestanden van dood en leven wordt hier beschreven als een besneden worden – een ondergedompeld worden in de doop. Het gaat hier om de handeling op een bepaald tijdstip. Hier wordt gezegd dat door deze besnijdenis=sterven=onderdompeling verkregen wordt de opwekking=de ware besnijdenis=leven. Hier is geloof niet de menselijke: hier staat niet "uw " of "ons" geloof, maar enkel "het geloof". Hoe zou een gelovige ervaring het "mede opgewekt worden" kunnen bewerken? Dat is het werk van God. Hier wordt niet gesproken over het

voorwerp, waarop het geloof zich richt, maar over de oorsprong waaruit het stamt en die het zelf is.

Wat zijn nu de verbanden tussen doop en besnijdenis? We zullen trachten om ze hier weer te geven in enkele punten:

1. Door de besnijdenis werd men opgenomen in het verbond dat God met Abraham had gesloten, en als men de juiste betekenis hiervan inzag, had dit ten gevolg dat men naar de wil van God moest leven. De wil van God was tot uitdrukking gebracht in de wet. Het feit dat men besneden was betekende dat men in zijn hele leven zich moest richten naar de wet en rekening moest houden met God, Die deze wet had gegeven (Rom. 2 : 25-29).

Door de doop werd men opgenomen in het lichaam van Christus, dat is de gemeente (1 Korinthe 12 : 13) Dit had ook gevolgen voor het hele leven. Men ging in de doop over naar een nieuw leven dat een zedelijk karakter draagt, omdat het leven uit God, Christusleven is. Wie gedoopt is mag de zonde niet langer over zich laten heersen, maar moet zich stellen in dienst van God (Rom. 6). Doop en besnijdenis hebben beide betekenis voor het hele leven. Wie besneden is moet dit tot uitdrukking brengen in zijn leven naar de wet, en wie gedoopt is moet dit tot uitdrukking brengen door een leven uit Christus naar de Geest.

In beide gevallen is er sprake van een punt waar iets nieuws begint: besnijdenis – de wet houden en doop – een nieuw leven.

2. Zowel doop als besnijdenis zijn geen menselijke daden, maar het werk van God.

Dit geldt in het bijzonder voor de ware besnijdenis, de besnijdenis des harten (Rom. 3 : 25-29, Ef. 5 : 26).

In doop en besnijdenis komt God tot de mensen met Zijn heilshandelen. Hij verleent zowel aan de doop als aan de besnijdenis hun kracht. Zonder het handelen van God zouden zowel doop als besnijdenis zonder betekenis zijn.

3. Uit Kolos. 2 : 11 en 12 blijkt dat de ware besnijdenis, die niet met handen geschiedt is opgenomen in de doop. Wie gedoopt was, was ook besneden met deze ware besnijdenis. Uit deze tekst blijkt duidelijk dat het niet nodig is om naast de doop ook nog de besnijdenis te handhaven, omdat de Christenen in de doop ook al besneden waren. Hier gaat de ware besnijdenis regelrecht over in de doop.
4. De beloften die God aan Abraham had gedaan, en die door de Joden verbonden waren aan het besneden zijn, hebben de Christenen ook ontvangen en wel in de doop (Gal. 3 : 26-29). In Christus zijn de gedoopten zaad van Abraham geworden en naar de belofte erfgenamen van het koninkrijk. Hierbij zijn alle onderscheiden tussen de mensen weg gevallen, want allen zijn één in Christus Jezus.
5. Doop en besnijdenis zijn beiden nauw verbonden met het geloof (zie Rom. 4 : 11, besnijdenis als zegel van het geloof). Zowel Abraham en zijn zaad als de Christenen werden gerechtvaardigd door het geloof. Als er op de besnijdenis geen geloof volgde lag dat niet aan de besnijdenis, maar aan de besnedenen. Ook aan de proselieten werd een soort geloofsbelijdenis gevraagd voordat zij werden besneden.
6. Op het verschil dat bij de Joden de kinderen werden besneden en dat er in het Nieuwe Testament alleen gesproken wordt over het dopen van volwassenen moet men niet teveel

Zijn laatste taak

In huis, aan stoel en bed gebonden,
ging 't leven nu aan hem voorbij.
Geen deel had hij meer aan de dingen
die omgaan in de maatschappij.

Het kon hem ook niet langer boeien.
Zijn blik was hemelwaarts gericht.
't Vergank'lijke kreeg minder waarde.
De levensavond was hem licht.

Maar toch was hij niet overbodig,
Want hij had nog een grote taak.
Het daag'lijks bidden voor de zijnen
Het was voor hem een hartenzaak.

Hij mocht hen aan Gods voetbank leggen,
zolang hij hier nog leven mocht.
En pleiten op de doopbelofte,
tot aan zijn laatste ademtocht.

Uit : wachten op de morgen F. van
der Schoot-van Dam

nadruk leggen. In het Nieuwe Testament wordt er van dopen altijd gesproken bij mensen die van Jood of heiden Christen werden. Er wordt niet gesproken over kinderen van gelovigen. Wel kan men soms aannemen, als er sprake is van het dopen van een heel huis (1 Kor.1 : 16; Hand. 16 : 23), dat er ook kinderen zijn gedoopt, maar dit valt niet te bewijzen.

7. Er wordt wel gezegd dat de doop een zegel is van het geloof zoals dit van de besnijdenis wordt gezegd in Rom. 4 : 11, maar dit staat niet in het Nieuwe Testament. Volgens Rom. 4 : 11 ontving Abraham het teken der besnijdenis als zegel van de gerechtigheid van het geloof. Voor de

Christenen wordt het geloof verzegeld door de Heilige Geest (2 Kor. 1: 22; Ef. 1 : 13; Ef. 4 : 30)

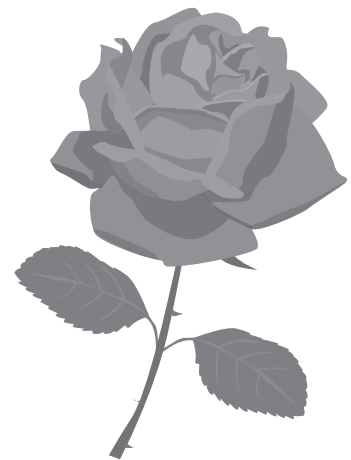
Slotconclusie.

Paulus stelt heel duidelijk dat de besnijdenis voor de Christenen heeft afgedaan (Gal, 5 : 1.-12; Gal. 6 : 15; Ef. 2 : 18; Rom. 3 : 30). Maar men kan niet zonder meer zeggen dat de doop voor de Christenen dezelfde plaats innam als de besnijdenis voor het volk Israël. Er is wel verband tussen doop en besnijdenis maar er blijft ook verschil. De besnijdenis blijft altijd verbonden met het houden van de wet. De doop is er voor hen die door Christus zijn vrij gemaakt van

de wet.

Wel kan men zeggen dat de ware besnijdenis, die niet het werk van mensenhanden is, overgegaan is in de doop (dit vooral op grond van Kol. 2 : 11 en 12). Zowel bij de besnijdenis als bij de doop moet er de nadruk op blijven liggen dat het heilshandelen is van God met de mens.

Dirksland,
ds.J.Willemsen

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@filternet.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN
(hervormd) Stellendam

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,

Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net